

uzavřena kupní smlouva jí tvrzená, že žalovaná této smlouvě nedostála, dodavši zboží vadné, a že tím povstala dovolatelce škoda jí zažalovaná. Není však zapotřebí, by dovolatelka tvrdila a prokázala, že žalovaná tuto škodu zavinila, jak odvolací soud mylně za to má, přehlížeje ustanovení § 1298 obč. zák., podle něhož náleží důkaz tomu, kdo tvrdí, že mu bylo bez jeho zavinění zabráněno, by mohl splnit svůj smluvní nebo zákonný závazek. V rozhodnutích, jichž se dovolává soud, nepřichází předpis § 1298 obč. zák. vůbec v úvahu. Jest tudíž věcí dovolatelky, by dokázala, že se žalovaná dopustila protismluvního jednání, pokud se týče opomenutí, že dovolatelce vznikla škoda, a že jest příčinná souvislost mezi touto škodou a jednáním žalované, by dokázala, že tuto škodu zavinila.

Čís. 8914.

Opřena-li příslušnost procesního soudu o několik důvodů, z nichž první soud ostatní neuznal, jeden však uznal, k rekursu žalovaného pak rekursní soud ani tento důvod neuznal, ostatními důvody se nezabývav, jest žalobce oprávněn vytýkati v dovolacím rekursu, že se rekursní soud nezabýval i ostatními důvody příslušnosti.

Příslušnost podle § 88 druhý odstavec, j. n.

Podpis objednáciho listu, obsahujícího doložku splatnosti a žalovatelnosti jest souhlasem s jeho celým obsahem a není třeba zvláštního upozornění na doložku ani zvláštního ústního ujednání. Lhostejno, že příjemce nečetl celý objednáci list, nýbrž jen to, co v něm bylo uvedeno o objednávce.

(Rozh. ze dne 26. dubna 1929, R II 106/29.)

Soud první stolice zamítl námitku místní nepřislušnosti, rekursní soud námitce vyhověl a žalobu odmítl.

Nejvyšší soud obnovil usnesení prvního soudu.

Důvody:

Žalobkyně opřela příslušnost procesního soudu o předpisy § 87 a), § 88 první odstavec a § 104 j. n., dovolávajíc se doložky »Splatno a žalovatelnost v M.« na objednáci listu ze dne 4. února 1927, žalovaným podepsaném. První soud neuznal sudiště podle § 104 j. n. z důvodu, že objednáci list, průkaz o dohodě o příslušnosti procesního soudu, nebyl předložen již se žalobou, a neuznal příslušnost ani podle § 88 j. n., protože si žalovaný při podpisu objednáciho listu doložky nevšímal, výslovně na ni upozorněn nebyl a že tudíž pro nedostatek souhlasné vůle stran nedošlo k úmluvě podle poslední věty prvního odstavce § 88 j. n. První soud však nevyhověl námitce nepřislušnosti, maje za to, že tu platí sudiště podle § 87 a) j. n. Rekursní soud vyhověl ke stížnosti žalovaného námitce nepřislušnosti, vycházeje z názoru, že tu nejde o prodej a koupi dodaného zboží na pevný účet, nýbrž o dodání zboží do komise a že proto tu není předpokladu § 87 a) j. n. Otázkou, zda je správný názor prvního soudu, že tu není sudiště podle prvního odstavce § 88 j. n., se vůbec nezabýval. Žalující strana, byvši dotčena jen důvody usnesení prvního soudu, nikoliv i jeho výrokem, nemohla

podati stížnost. Avšak zájmy odpůrce stěžovatele jsou chráněny tím, že, hájí-li rekursní soud jiné právní stanovisko, než prvý soud, vztahuje se jeho přezkumná činnost na všechny pro rozhodnutí důležité sporné body a může proto žalobce, napadaje změnující usnesení soudu rekursního, vytýkati v dovolacím rekursu, že se rekursní soud, vyřizuje rekurs žalované strany, neobíral všemi jeho právními důvody; právem tak činí strana žalující v tomto případě, namítajíc, že, kdyby rekursní soud nebyl to opomenul, musil by dospěti k jinému rozhodnutí. Jest tedy na dovolacím soudu, by přezkoumal oprávněnost této námítky. Stěžovatelce jest přisvědčiti, pokud uplatňuje sudiště podle § 88 prvý odstavec j. n. Není sporno, že žalovaný podepsal objednáací list, obsahující doložku »Splatno a žalovatelnost v M.«. Podpis objednáacího listu žalovaným znamená souhlas s jeho celým obsahem a není třeba zvláštního upozornění na doložku, ani zvláštního ústního ujednání. Že žalovaný nečetl celý objednáací list, nýbrž jen to, co v něm bylo napsáno o objednávateli, nevadí podle zásady § 886 obč. zák., to tím spíše, ano jde o obchodníka. Objednáacím listem je tedy prokázána úmluva stran, že smlouva má býti splněna v M. Proto jest založeno sudiště podle § 88 prvý odstavec a 50 j. n. a netřeba se zabývatí otázkou, zda jest odůvodněno i podle § 87 a) j. n. a zda tu jde o prodej na pevný účet, či o dodání zboží do komise, jak se domnívá rekursní soud.

Čís. 8915.

Článkem XLIII uv. zák. k c. ř. s. není straně zabráněno, by se nedomáhala na odpůrci předložení společné listiny ve sporu již zahájeném.

Žádá-li majitel domu na nájemníku poměrnou náhradu nákladu na opravu domu, jest mu povinen předložiti listiny (účty) o výši nákladu. Listiny, jimiž bylo majiteli domu vyměřeno vodné a dávka z nájemného, jsou společnými (§ 304 c. ř. s.) majiteli domu a nájemníkům.

(Rozh. ze dne 26. dubna 1929, Rv II 590/28.)

Žalobci domáhali se na žalovaném vrácení toho, co mu zaplatili na nájemném více, než byli povinni podle zákona na ochranu nájemníků. Žalobci udávali, že žalovaný žádal za opravy, vodné, dávky nájemného více než byl podle zákona oprávněn a vedli důkaz o výši pohledávky listinami, jež se nacházely v rukou žalovaného. **Procesní soud** prvního stolu žalobu zamítl, **odvolací soud** napadený rozsudek potvrdil. **Důvody:** První soud zamítl žalobní nárok proto, že žalobci sami připustili, že si nemohli opatřiti průvodní materiál, an žalovaný ve svých účtech neuvedl, kolik činí náklad na stavbu a opravu připadající na ně, že důkaz listinami žalované o tom není přípustný, že nejedná se o listiny, k jichž předložení byl odpůrce povinen, a že listiny obsahují pouze úhrnný peníz, nikoliv část, připadající na toho kterého nájemníka, jakož i že žalobci měli povinnost dáti si vypočítati vždy částky připadající na tyto vedlejší dávky, avšak tak neučinili a nemohou se nyní dovolávat listin. V odvolání napadli žalobci nesprávnost